

Mikulás napi hagyományok

Szent Miklós kultuszát Németországba a 10. században hozták magukkal kereskedők. A középkorban szerepjátékokkal emlékeztek meg a szentről. Kezdetben a kolostori iskolák legifjabb diákja alakította Miklóst. Később ezt a szerepet a felnőttek vették át. Ebből alakult ki aztán a szokás, hogy az ünnepnap előestéjén Szent Miklós házról házra jár, és vizsgáztatja, dicséri, ajándékokkal halmozza el a gyerekeket, vagy éppenséggel megfenyíti, megbünteti őket.

Ezt az utóbbi feladatot az idő múlásával átvette a Mikulást kísérő alak, akit leggyakrabban Knecht Ruprecht névvel illetnek, de a Schwarzer Peter, Großteufel, Hanstrapp, Pelzmärtl, Hans Muff, Krampus, Klaubauf elnevezések is gyakoriak. Ruprecht egy igazán ijesztő, durva lény: testét bozontos szőr fedi, arcát ördögmaszk takarja, lábán nehéz csizmát visel, kezében virgácsot tart. A néphit szerint a rossz gyerekeket zsákba dugja, és elviszi magával. Igazi érdekesség viszont, hogy egyes régiókban, például Szászországban Ruprecht nem kellemetlen fickóként él a köztudatban, hanem ő maga a karácsonyi ajándékok hozója. A Mikulás és Knecht Ruprecht tulajdonképpen a jó és a rossz hatalmat testesítik meg.

Korábban karácsony helyett Szent Márton napján ajándékozták meg a gyerekeket, majd az ajándékosztást a fiúgyermek számára december 6-ára, Szent Miklós halálának évfordulójára, a lány gyermekek számára pedig december 13-ára, Szent Luca napjára helyezték át. A gyermekek megajándékozásának eredetileg nem sok köze volt a szeretet kifejezéséhez, sokkal inkább a bennük rejlő fiatal életerő tiszteletéhez.

Kőszegi Rómeó 6.b

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola